

HALIFAT U AHMADIJATU

Prije svega važno je objasniti šta riječ «halifat» znači.

U Časnom Kur'anu piše da je Allah, dž.š., kada je planirao odrediti Adema, a.s., za poslanika, rekao:

إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

“Ja ću na Zemlji postaviti halifu.” (2:31)

Arapska riječ **halifat**, iz koje je izvedena riječ **halifa**, znači “onaj koji je došao nakon” ili “on stoji umjesto”. Ovo pokazuje da je Allah, dž.š., stvorio čovjeka s ciljem da ga odredi kao Svog zastupnika na Zemlji koji će održavati red i provoditi zakon i pravdu. Stvorio je čovjeka u najboljoj kondiciji, kako bi mogao postići vrlo visok stupanj duhovnosti i On ga je uzdigao iznad svih drugih stvorenja, stavljajući u njegovu službu sva druga stvorenja u univerzumu.

Da bi čovjek bio u stanju ispuniti ovo veliko i uzvišeno povjerenje, on je prvo morao doći do božanskog znanja, koje, naravno, nije mogao postići bez ispravne koncepcije i shvatanja svog Stvoritelja. Stoga je bilo neophodno da prvo Allah, dž.š., lično čovjeku da znanje o Svojim (Božijim) atributima, tako da on može spoznati svog Stvoritelja i da se može ugledati na Njega i postići Njegovu blizinu.

Da bi ovo postigao, Allah dž.š. je prvo u čovjeka usadio slobodnu volju i potrebnu sposobnost da shvati Božije atribute, a onda mu dao znanje o ovim atributima. On je opremio čovjeka velikom prirodnom moći i stvaralačkim vrlinama, kako bi mogao napraviti neograničeni moralni napredak i duhovno se uzdići do takvih visina, da postane poput ogledala u kojem su odraženi Božiji atributi, i tako postane valjan da ispuni svoju veliku odgovornost.

Naravno, čovjek je trebao Božiju uputu, koja će mu omogućiti da najbolje koristi te svoje prirodne sposobnosti i nadarenosti. Zato je Allah, dž.š., poslao Svoju uputu čovječanstvu putem objave.

Prvo je Allah odabrao odgovarajuću osobu da bude Njegov predstavnik na Zemlji i On ga je uputio na pravi put koji mu je omogućio da dođe do visoke moralne i duhovne stanice, tako da je On (Allah) u njegovoj osobi mogao manifestirati Božije atribute, i tako je čovjek postao odraz svog Stvoritelja. Onda ga je On odredio da bude Njegov vjesnik ljudima, da njih isto tako uzdigne do najviših moralnih i duhovnih nivoa kroz slijeđenje njegovog primjera i da ih osposobi da formiraju zajednicu koja, kao jedna cjelina zaslužuje da bude predstavnik Jednog Boga na Zemlji. Onda je Allah dž.š. mogao odrediti ovu zajednicu za vođstvo i prosvjetljenje ostatka svijeta.

Tako je institucija halifata velikodušnost koju Allah dž.š. daruje narodu ili zajednici čiji članovi tačno slijede istinsku Božiju uputu. On im daje moć i dominaciju nad drugim narodima da mogu održavati red i uspostavljati Njegovo Jedinstvo u svijetu.

Gledajući kroz historiju, Allah dž.š. je za ovu svrhu uzdigao mnoge poslanike. On nikada nije mogao ostaviti ljude u stanju duhovne smrti. Kad god je mrak nadvladao svijetom i kad god bi ljudi izgubili duhovni odnos sa svojim

Stvoriteljem, Allah je uzdizao poslanika da ih reformiše i On mu je objavljivao Svoje zakone ili, drugim riječima, Svoju religiju da ih pouči kako da Mu se klanjaju i kako da imaju živi odnos s Njim. I zbog toga ih je uzdizao iz njihove duhovne smrti i osposobljavao ih da dođu do najviših duhovnih nivoa, te tada, kao da su postajali manifestacija Božijih atributa i zato zaslužili da budu nazvani halife ili Božiji predstavnici na Zemlji.

Ovi poslanici su bili poslani svaki svom narodu i zakoni ili religije koje im je Allah dž.š. objavio bili su prikladni za njihovo vrijeme i okolnosti. Kako se čovjek razvijao tokom vremena i kako su se horizonti njegovog razmišljanja širili, on je tražio dalje učenje da ga uputi.

Kada je čovjek dostigao posljednji stadij svoga razvoja, bilo je potrebno poslati konačni, univerzalni zakon za uputu čovječanstvu za sva buduća vremena.

Ova misija je zahtijevala savršenog čovjeka.

Časni Poslanik (s.a.v.s.) (*mir i blagoslov Allahov nad njim*) bio je jedina osoba sposobna i kadra da joj bude povjerena objava ovog najsavršenijeg i konačnog zakona zato što nijedan drugi čovjek nije bio nadaren ovim vrlinama, koje su bile prijeko potrebne za puno i prikladno ispunjenje ove velike odgovornosti.

Pojavom Časnog Poslanika (s.a.v.s.) objavljen je Časni Kur'an. On sadrži učenja islama, potpune i savršene religije.

Poruka Časnog Poslanika (s.a.v.s.) nije bila za određenu grupu ljudi ili za neki određeni period, nego je bila univerzalna poruka upućena cijelom čovječanstvu za sva vremena.

Časni Kur'an sadrži cijelu Božiju uputu koju čovjek uopće može trebati i također je pun Božijih predviđanja i obećanja, od kojih su se neka ispunila, a druga treba da budu ispunjena u budućnosti.

Kako je islam savršena i konačna religija, Allah je obećao da će muslimani biti nagrađeni sa oboje: duhovnim i ovosvjetskim vođstvom u svijetu.

U Časnom Kur'anu čitamo:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي
الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

“Allah je obećao onima među vama koji rade dobra djela da će ih zacijelo učiniti nasljednicima na Zemlji, kao što je odredio nasljednike između onih koji su bili prije njih; i da će im sigurno učvrstiti njihovu vjeru koju je On odabrao za njih; i da će im sigurno strah zamijeniti sigurnošću; oni će Mene obožavati i neće ništa poistovjećivati sa Mnom. Oni koji poslije toga budu nezahvalni, oni će biti buntovnici.” (24:56)

Ovo obećanje dato je istinskim vjernicima koji čine dobra djela. Allah, dž.š., u ovom ajetu kaže da će ih učiniti nasljednicima na Zemlji, kao što je odredio nasljednike među onima koji su bili prije njih, i da će uspostaviti vjeru koju je On odabrao za njih. On će im, poslije njihovog straha, dati sigurnost i mir, a oni će se klanjati Njemu i neće ništa i nikoga pripisivati Njemu.

Za ispunjenje ovog obećanja Allah, dž.š., naredio je vjernicima da obavljaju namaz i daju zekat, te da u svim stvarima budu poslušni Allahu i Njegovom Vjerovjesniku. Kad oni ispune ove uvjete, bit će im darovan blagoslov i dar halifata i oni će biti učinjeni vođama naroda. Njihov strah će biti nadomješten sigurnošću i islam će postati nadmoćan u svijetu

i, iznad svega, bit će ustanovljeno Jedinstvo i Božije zajedništvo na Zemlji.

Allah, dž.š., dao je ovo obećanje u vrijeme kad je islam bio vrlo slab i kad se klanjalo kipovima u cijeloj Arabiji i kad su muslimani, malobrojni, strahovali za svoje živote. Ipak je za samo nekoliko godina ovo obećanje bilo ispunjeno.

Premda je obećanje bilo dato cijeloj muslimanskoj naciji, institucija halifata, trebala je imati jasnu i vidljivu formu u određenim pojedincima koji će biti nasljednici Časnog Poslanika (s.a.v.s.) i predstavnici cijelog naroda, kao da su oni predstavljeni halifat.

Halifat je u islamu bio uspostavljen u vrijeme Časnog Božijeg Poslanika i poslije njegove smrti muslimani su izabrali njegovog prvog nasljednika – hazreti Ebu-Bekra, r.a., tako da se islamski halifat nastavio za neko vrijeme, u toku kojega se islam proširio ne samo u Arabiji već i u svim zemljama poznatim u to vrijeme.

Ali, kako je vrijeme prolazilo, muslimani su počeli zaboravljati učenja svoje religije i izopačenost je našla svoj put u njihovim vjerovanjima. Oni su se udaljili od pravog puta islama i više ne ispunjavaju neophodne uvjete za nastavak halifata među njima i zbog toga su izgubili ovaj veliki blagoslov.

No, kako je Časni Božiji Poslanik sada jedina uputa čovječanstvu za sva vremena, njegov halifat mora nastaviti da postoji, u jednoj ili drugoj formi, sve dok postoji svijet.

Božije obećanje bilo je određeno da bude ispunjeno. Zato je Allah, dž.š., nastavio kroz stoljeća uzdizati reformatore među muslimanima. Oni su bili kao nasljednici ili halife Časnog Božijeg Poslanika. Njihova glavna misija bila je reformisati muslimane i ispraviti njihova vjerovanja, koja su kroz stoljeća postala izopačena, te ih uputiti da slijede ispravan put islama. Međutim, kako je vrijeme prolazilo, situacija muslimana se i dalje pogoršavala. Izgubili su moć i dominaciju i postali su razjedinjeni i slabi. Pali su pod upravu drugih naroda. Također,

nisu se slagali međusobno o istinskim učenjima vlastite religije. Tako se stvorila potreba za posebnim reformatorom, da on dođe i presudi između njih o onom u čemu se nisu slagali i da ih vrati natrag na pravi put islama. On bi ih sve zajedno ujedinio, kako bi ponovo stekli snagu i moć da se ponovo uzdignu i da svijetu donesu natrag istinski islam.

Naše doba je svjedok velikog duhovnog reformatora u osobi hazreti Mirze Ghulam Ahmada, Obećanog Mesije. Kako je on bio savršeni odraz Časnog Božijeg Poslanika, Bog ga je odredio da oživi vjeru islam i da čitav svijet ujedini pod njegovu zastavu. On je ispravio pogrešna vjerovanja muslimana i učio ih kako da imaju živi odnos sa svojim Stvoriteljem. Godine 1889. osnovao je Ahmadija muslimansku zajednicu, koja je bila jezgro oko kojeg će se okupiti svi pravedni ljudi. Ona nije zamišljena samo za muslimane, već za cijelo čovječanstvo. Njena optimalna svrha je da ujedini sve narode svijeta pod zastavu islama i da, konačno, čvrsto uspostavi Jedinstvo i Božije zajedništvo na Zemlji.

Poslije smrti Obećanog Mesije, Ahmadi muslimani izabrali su njegovog prvog nasljednika, hazreti Maulana Nooruddina, tako da je istinski halifat islama bio ponovo uspostavljen u svijetu. Njega je naslijedio hazreti Mirza Bašir-ud-Din Mahmud Ahmad, a zatim je izabran hazreti Mirza Nasir Ahmad. Četvrti nasljednik bio je hazreti Mirza Tahir Ahmad, a danas mi živimo u vremenu njegovog petog nasljednika - hazreti Mirze Masroora Ahmada, našeg voljenog halife (*neka mu Allah podari dug život i neka sve njegove napore kruniše uspjehom*).

Ahmadi muslimani su danas jedini narod u svijetu koji može tvrditi da uživa blagoslove istinskog halifata u islamu.

Istinske Allahove halife imaju neke posebne odlike. Oni su određeni kroz vlastitu Božiju odredbu u smislu da srca vjernika postaju naklonjena njima i oni ih dobrovoljno prihvataju kao svoje halife.

Svojim molitvama i misionarskim naporima oni čvrsto uspostavljaju religiju kojoj služi njihova misija. Obdareni su staloženošću i unutarnjim mirom usred nevolja i proganjanja. Oni se klanjaju jedino Bogu i u ispunjavanju svojih velikih odgovornosti ne plaše se nikoga drugog. Svoje dužnosti provode neustrašivo i nikada nisu obeshrabreni ili očajni zbog problema koji stoje na njihovom putu.

Halifat je jedan od najvitalnijih islamskih principa, jer je institucija halifata u islamu glavni instrument kojim je Bog odredio ispunjenje Svog obećanja o veličanstvenoj budućnosti i konačnoj pobjedi islama.

Ovo je veliki Božiji blagoslov. S njim je ostvarena solidarnost, povezanost i jedinstvo među muslimanima. Naravno, halifa ne može sam uspostaviti halifat na Zemlji. Da bi to postigao, on treba istinski poslušne sljedbenike. Ako muslimani ne pokažu odgovarajuće poštovanje prema halifatu, dajući potporu i pokazujući poslušnost svojim halifama, oni će izgubiti ovaj veliki Božiji blagoslov i još k tome privući Božije nezadovoljstvo na sebe.

Časni Kur'an ukazuje na ovu činjenicu i kaže da se za uspostavljanje halifata u islamu, od muslimana traži da budu poslušni Allahu i Njegovom Vjerovjesniku. Ovo nas uči o statusu i položaju halife u islamu. Kao nasljedniku Poslanika, njemu mora biti ukazana bezuvjetna poslušnost. Njegovi sljedbenici nisu samo obavezni da se pokoravaju njemu lično, nego je isto tako njihova obaveza da slušaju njegove predstavnike i koga god on odredi treba obavljati određene zadatke za Zajednicu.

Neposlušnost halifi je ravna nepokornosti Bogu, Koji je odredio Svog halifu.

Časni Kur'an nam je ovu stvar pojasnio navodeći priču o Iblisu (*šejtanu*), koji je odbio da se pokloni hazreti Ademu (*neka je mir nad njim*) kada mu je Bog to naredio. U ovoj priči

Halifat u Ahmadijatu

karakteristika šejtanovih odlika, kojima je Iblis bio obilježen, jeste to što je on odbio pokoriti se čovjeku koji je bio određen od Boga kao Njegov halifa.

Na isti način će bilo koja osoba koja nije poslušna halifi od Boga, ili nekom od njegovih predstavnika, postići ove šejtanske odlike Iblisa.

Dužnost je svakog iskrenog muslimana da održava blizak odnos s halifom islama kroz pokornost i služenje halife svog vremena, koji je živi predstavnik Allaha, dž.š. Ovo će ojačati njegov vlastiti odnos s Allahom, dž.š. Ako svaki musliman ovo uradi, bit će uspostavljeno jedinstvo i povezanost cijele Zajednice i ona će ostati snažna cjelina, da privlači i poziva druge da se pridruže u njeno okrilje i ovako će, postepeno, cijelo čovječanstvo doći pod zastavu islama. Tako će biti uspostavljeno Božije jedinstvo, čime će biti ispunjen smisao i svrha stvaranja čovjeka.

Kraljevstvo i dominacija svijetom bit će darovana sljedbenicima istinskog islama i oni će postati vođe svijeta. To je Božiji plan i Njegova odredba i niko ne može spriječiti Božiju odredbu. Onoliko dugo koliko halifat bude postojao među muslimanima kao aktivna sila, toliko dugo će muslimani napredovati od uspjeha do uspjeha.

Neka nam Allah, dž.š., omogući da svoje dužnosti izvršimo na najbolji mogući način, tako da do kraja postojanja svijeta možemo uživati ovaj veliki blagoslov halifata.

Amin!